

HET TOEKOMSTIG LEVEN

MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT

**gewijd aan de Studie van het Spiritisme en
aanverwante verschijnselen**

Uitgave van: Drukkerij-Uitgeverij „DE HOFSTAD”, Scheepmakersstraat 1-3, Den Haag.

Commissie van Redactie: Jhr. Mr. R. O. v. HOLTHE TOT ECHTEN, Mevr. H. C. v. HOLTHE TOT ECHTEN—v. OORT, IR. A. J. GOUKA, A. SPARENBURG, H. P. v. WALT. Medewerkers: Dr. C. HILLE RIS LAMBERS, A. MOUT, e.a. OPRICHTER-REDACTEUR (1897—1916) J. S. GÖBEL.

Bureau voor redactie en administratie:

Ir. A. J. Gouka,

Patrijslaan 28, Gironummer 207081, 's-Gravenhage

Gemachtigde v. d. administratie in Ned. Oost-Indië:

H. L. F. VANGER,

Laan de Bruyn Kops 4 — Batavia (C.)

Dit Tijdschrift verschijnt den 10en van elke maand

Het abonnement is per jaar en bij vooruitbetaling:

Binnenland . . . f 4.— Buitenland . . . f 5.—

De boekhandel geniet op dit tijdschrift weder de gebruikelijke korting

Afzonderlijke nummers 35 Ct.

Advertentiën alleen bij vooruitbetaling van 1—6 regels f 2 —, elke regel meer 35 Ct.

Bij contract aanmerkelijke korting.

INHOUD. Het schilder- en genezend medium Jozef Rulof. — Artsen monopolie of vrijheid van geneeskunde. — Hoe een Fransch R.K. Priester geplaagd werd. — Henri Vandermeulen's geestenbel. — Het experimenteren met mediums. — De testseance met het medium Lijs. — Nogmaals: „La vérité est en marche” — Boekbespreking. — Vragenbus. — Korte berichten uit binnen- en buitenland. — Troosten. — Advertentie.

Uw richting is mij wel — mits
zij naar boven streeft

En — schoon de mijne niet, mij
wat te denken geeft.

P. A. de Genestet.

Het schilder- en genezend medium Jozef Rulof.

Als voor één natie geldt het „geen profeet is in eigen land geëerd”, dan is het wel voor de Hollandsche. Eenigszins verklaarbaar is deze mentaliteit uit de ligging van ons kleine landje, rondom ingesloten door de kopstukken der groote mogendheden, tegelijkertijd centra van ontwikkeling met eigen cachet.

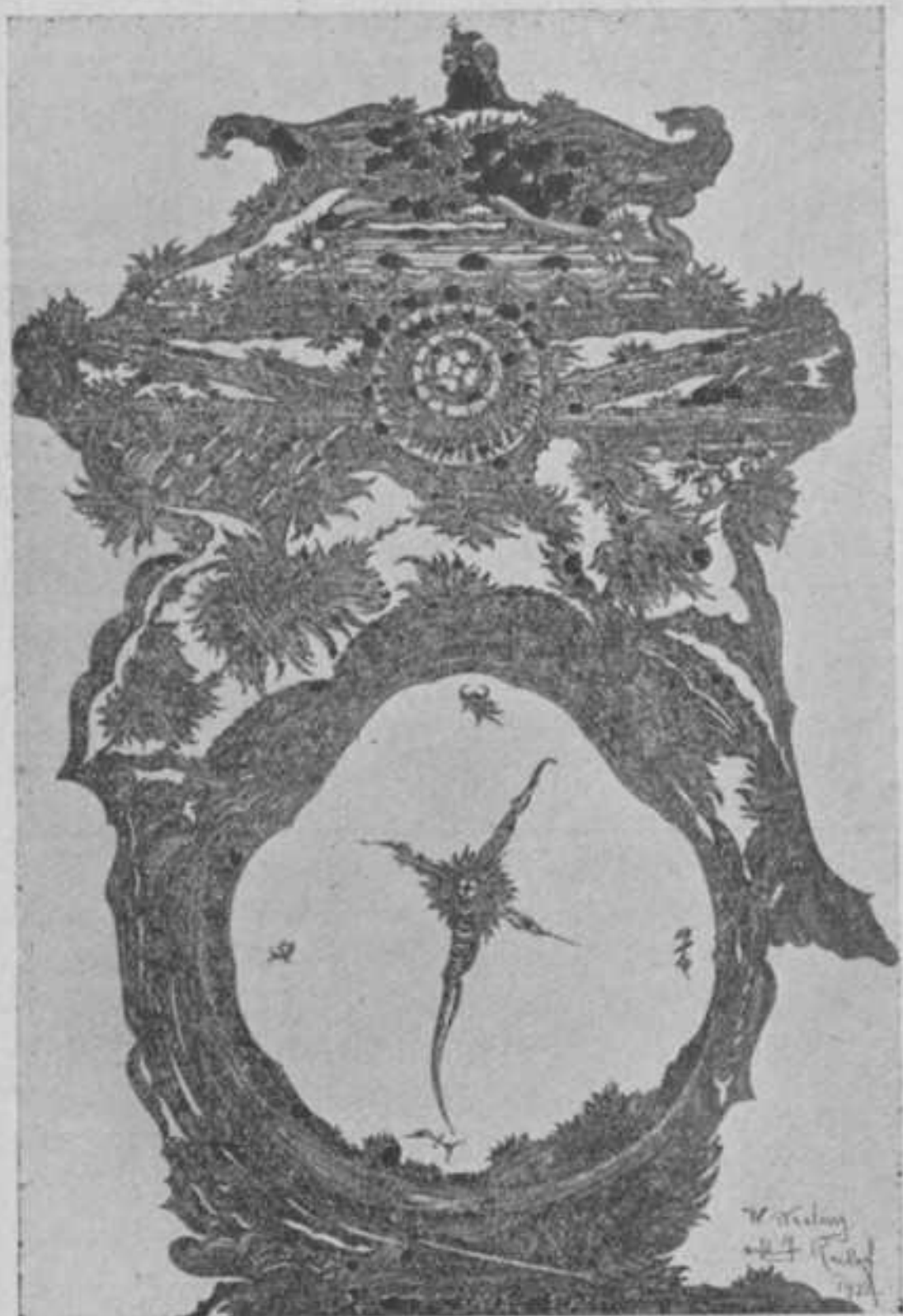
Maar verklaarbaar, wil niet zeggen toelaatbaar. En hierop wensch ik speciaal de Nederlandsche spiritisten te wijzen, want ook bij hen ziet men zoo dikwijls een soort van aanbidding van alles wat in het buitenland zetelt of van daar tot ons komt op het gebied van mediumschap en de betreffende literatuur. Ons eigen tijdschrift b.v. kan in elk opzicht, wat betreft wetenschappelijke en critische behandeling der occulte onderwerpen en het naar voren brengen van origineele denkbeelden de vergelijking met de groote buitenlandsche vakbladen doorstaan.

De vreemde mediums van hoe bescheiden afkomst dikwijls ook, zijn hier overal, wat men noemt „reçu” en worden gefêteerd door de vooraanstaande spiritisten. Betoonen deze wel altijd eenzelfde gastvrijheid aan de Hollandsche mediums en bewondering voor

hunne wonderbaarlijke gaven? Wordt voor deze laatsten niet dikwijls een andere maatstaf aangelegd dan voor eerstgenoemden, waarvan afkomst en levensbijzonderheden uit den aard der zaak vaak minder bekend zijn? Wordt niet veel eerder bij de landgenooten gezegd en gevraagd b.v.: „is dat niet de ex-chauffeur”, evenals men een 20-tal eeuwen geleden even veelbeteekenend vroeg: „is dat niet de zoon van den timmerman?”

Zelf heb ik het medegemaakt, hoe hier in Den Haag, niet zoo lang geleden, de groote trom geroerd werd voor een wonder-genezend medium uit den vreemde. Men was zelfs verontwaardigd als de naam „genezend medium” gebruikt werd — dit was een „wonder medium”, rechtstreeks door God geleid. Edoch, de wonder-genezingen à la Lourdes bleven uit en de resultaten waren zeer mager, gingen zeker niet uit boven die, verkregen door onze Hollandsche magnetiseurs en genezende mediums.

Doch genoeg daarover: ik heb er de Nederlandsche spiritisten slechts op willen wijzen, dat zij zich op ons gebied heusch niet behoeven te vergapen aan alles wat uit het buitenland komt. Wij hebben hier me-

Astronomische klok.

diums, die voor de beste uit het buitenland niet behoeven onder te doen. En als voorbeeld noem ik hier het Haagsche teeken, schilder, ziend en genezend medium Jozef Rulof, van wiens occulte gaven ik hier een korte beschrijving wil geven.

De eigenlijke ontwikkeling van dit merkwaardige medium dateert van Nov. '28, toen gelijktijdig verschillende mediamieke gaven zich spontaan bij hem openbaarden en in zeer korten tijd tot opmerkelijke ontwikkeling kwamen.

Rulof was toen 28 jaar oud. Wel had hij te voren in zijn kinder- en ontwikkelingsjaren al vreemde verschijnselen gehad: de gave van helderzien, het bewegen van voorwerpen, indien hij zijn handen daarop legde, „extra-geluiden” in zijn nabijheid, maar toch bleef dit niet uitgaan boven wat zooveel meer of minder bewust bezitten: weinig ontwikkelde occulte eigenschappen. Na zijn 18de jaar hielden echter ook deze een enkele keer optredende verschijnselen op, zooals later zou blijken, om hem door „volkomen afsluiting” te bewaren voor een helaas zoo veel voorkomend banaal mediumschap. Zijn geestelijke leider had grootschere plannen met dezen leerling.

Zooals gezegd, eindigde deze periode van afsluiting plotseling op dien gedenkwaardigen Novemberdag in 1928, toen Rulof, nadat hij reeds enkele dagen een pijnlijk, stijf gevoel in den rechterarm had bemerkt — hij had het zelf voor reumatiek gehouden — plotseling dien arm onweerstaanbaar naar achter den rug voelde buigen en hij in die houding genoodzaakt werd te schrijven: „koop crayon en teekenpapier en ga teekenen”.

Op zijn verbaasde vraag „wie zegt dat”, hoorde hij duidelijk een vreemde stem zeggen „ik” en zag op datzelfde oogenblik een mannengedaante zich door de kamer naar de deur bewegen en daar verdwijnen.

Geheel verbijsterd door al dat voor hem geheel onbegrijpelijke, werd Rulof gedreven papier en crayon te gaan halen en werd hij, daarmee weer thuis gekomen zijnde, gedurende eenige uren in beslag genomen door een intelligentie, die hem zijn eerste mediamieke teekeningen deed produceeren — hem, den chauffeur, die nimmer te voren eenige tekening gemaakt had, die op school in die richting beneden het normale gebleven was, wiens handen en vingers door zijn beroep meer geëigend waren een Engelschen sleutel en zwaar gereedschap te hanteeren dan de teekenstift.

Op dien gedenkwaardigen dag openbaarden zich dus bij hem tegelijkertijd en spontaan het schrijvend, hoorend, ziend en tekenend mediumschap!

Toen weinige dagen later zijn vrouw, welke reeds eenigen tijd last had gehad van een gezwel ter grootte van een kleinen okkernoot op het polsgewricht, over toenemende pijn klaagde, zeide Rulof tot haar: „ga er dan maar eens mee naar den dokter toe”, doch „hoorde” op hetzelfde oogenblik zeggen: „gij kunt haar zelf genezen!” En hij „zag” gelijktijdig een in een operatiejas gekleede gedaante, die zich aldus als dokter kenbaar maakte en hem liet zien, hoe hij langs magnetischen weg de kwaal moest behandelen en daaraan toevoegde: „leg je hand gedurende 4 minuten op (het gezwel) en doe dat drie maal”.

Deze, aan duidelijkheid niets te wenschen overlatende „zicht- en hoorbare” aanwijzing opvolgende, zag Rulof inderdaad het gewelletje na 3 maal 4 minuten behandeling verdwijnen; blijvend!

Behalve de reeds boven genoemde mediamieke eigenschappen was hem nu dus bovendien nog de gave der gezondmaking geschonken. En van dit oogenblik af werden al deze gaven in een zeer snel tempo verder ontwikkeld.

Inspiratie op het mediumschap van Jeanne d'Arc.

De eerste nog eenigszins primitieve crayon-teekeningen gingen in 3 à 4 maanden, via pastel, over in groote olieverf-schilderijen, welke de bewondering van bevoegde kunst-kenners opwekten, ook los van de verbazing over de occulte wijze waarop deze kunst-producten tot stand kwamen. In den laatsten tijd worden ook, uit een technisch oogpunt veel lastiger, aquarellen vervaardigd.

Persoonlijk heb ik het oordeel van een paar bekende Haagsche kunst-schilders, de heeren v. Raay en De Zwart, over het werk van Rulof gevraagd. Zij konden niet anders (zij hebben mij gemachtigd hun meening te publiceeren) dan dit werk wonderbaarlijk noemen, niet alleen omdat het uitgevoerd werd door iemand, die nòch in schetsen en teekenen, nòch in de behandeling van penseel en verf ooit eenig onderricht had ontvangen, doch ook en vooral om de wonderlijke wijze, geheel afwijkende van de normale schilder-

en teekentechniek, waarop de stukken in een abnormaal korten tijd, in volledigen of gedeeltelijken trance-toestand tot stand komen.

Worden normaal bij een dergelijk werk eerst in schets de gewilde vormen aangegeven, zoo komen deze bij Rulof op de meest zonderlinge wijze tot stand: hiér een klodder verf en dáár een, zonder eenig zichtbaar verband, tot op een gegeven oogenblik, op eens, het geheel zichtbaar wordt.

Occult is dit schilder- en teekenwerk dus om vier redenen: het ontbreekt den maker aan eenige normale ontwikkeling en onderricht in zijn werk — de abnormaal korten tijd, waarin de grootste en moeilijkste schilderstukken en ingewikkelde, ragfijne crayon-teekeningen tot stand komen — de zonderlinge, geheel abnormale techniek bij de uitvoering en ten slotte de soms algeheele afwezigheid van het normale bewustzijn, wanneer in trance gewerkt wordt.

De voornaamste geest-contrôle van Rulof bij dit werk is een zekere William Waaling, wiens vroegere identiteit als schilder nog niet met voldoende zekerheid is vastgesteld, verder een zekere van Rehnen en de in den oorlog gesneuvelden Duitschen zee-schilder Erich Wolff, die steeds hun geestenwerk met deze namen onderteekenen.

Zelf leek op dit gebied, waag ik het niet een oordeel uit te spreken over de kunst-waarde van dit occulte werk en refereer ik daarvoor naar het hierboven aangehaalde oordeel van twee bekende schilders. Een groot aantal dezer teekeningen en schilderijen hebben dan ook al hun weg gevonden en zijn in handen gekomen van kunstliefhebbers en occultisten beide.

Schotsche kust.

Harp.

Nu nog een enkel woord over de ontwikkeling van het genezend mediumschap van Rulof. Eerst voelde hij slechts intuïtief de ziekte zijner patiënten aan, veelal met aanvoelen van de kwaal op de overeenkomstige plaats in eigen lichaam — toen liet men hem van geestelijke zijde de zieke plaats zien en tevens de wijze, waarop deze behandeld moest worden: de geestelijke dokter „deed het hem voor” en tenslotte kreeg hij helderhoorend de noodige instructies en de bevestiging van wat hij op beide tevoren genoemde wijzen gevoeld en gezien had.

Om den schijn van eenige reclamemakerij te vermijden, zal ik hier geen bijzonderheden vermelden over de frappante resultaten, welke Rulof met zijn clairvoyance (slechts voor ziekten) en genezend mediumschap verkregen heeft: diagnose en genezingen op afstand, spontane genezingen, waar zulks medisch onmogelijk scheen, enz.

Wel heb ik dat, wat Rulof mij daarover medegedeeld heeft, door persoonlijke informatie bij de betrokkenen, geheel bevestigd gezien.

Ziehier in 't kort een, overigens nog zeer

onvolledige schets van de vele gaven, welke aan dit nog in volle ontwikkeling verkeerende Hollandsche medium zijn geschonken, gaven welke hem, Goddank, niet als zooveel, ijdel, hoogmoedig en geldzuchtig hebben gemaakt, maar welke hij dankbaar en deemoedig aanvaard heeft. Zij, die evenals ik, hem persoonlijk en van nabij hebben leeren kennen, zullen dit oordeel onderschrijven en kunnen getuigen, dat Jozef Rulof dezelfde eenvoudige, haast kinderlijke persoonlijkheid is gebleven in deze periode van occulte bekendheid, als toen hij nog de onbekende chauffeur was.

Wie wat meer wenscht te weten te komen van dit, in elk opzicht merkwaardige medium, diens mediamieke gaven en de wijze waarop deze ontwikkeld werden, verwijs ik naar diens eerstdaags verschijnende werk „Een Blik in het Hiernamaals”, waarvan in ditzelfde nummer een recensie voorkomt.

Tusschen de tekst van dit artikel in, zijn reproducties gegeven van eenige typische staaltjes van het occulte teeken- en schilderwerk van Rulof.

Ir. A. J. GOUKA.

Wierookbrander.